

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 48. S. Rudesindus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Quippe Infideles capta *Simanca*, Regni Legionensis civitate, plerisque incolarum trucidatis, paucos, qui supererant, vinculis onustos, & in captivitatem abstractos, in carcere annis duobus & sex mensibus detinuerant, quo toto tempore captivi Deum laudabant; tandem jubente Rege barbaro interfecti gloriosam Martyrii coronam consecuti sunt. Aliquis eorum antea *Sarasinus* & post Baptismum *Dominicus* dictus modicum habebat patrimonium in urbe *Zamora*, & quia hærede carebat, totum Rex *Ramirus* occupaverat, quod deinde Rex *Vere mundus* editis literis mense *Februario*, *Era* 1013. anno 975. quibus *Episcopi* quinque subscripserunt, dictæ Ecclesiæ proprium fecit.

§. XLVIII.

S. Rudesindus.

Sub Regum istorum tempus *S. Rudesindus* seu *Rosendus* *Episcopus* *Du-* mien-
miensis floruit. Is ex Regio genere natus patrem habebat *Gutterium* *Mende-* sium, & aviam *Ermenegildem* *Regi* *Al-* phonso *Magno* sanguine junctam. Ma-
ter *Rudesindi* erat *Ilduara* seu *Aldara* non minus pietate quam natalibus illu-
stris matrona, in cujus *Epitaphio*, quod *matri* *Rudesindus* *filius* posuit, dicitur
Hist. Eccles. Tom. XIII. Mm Con-

Boll. I.
Mart. to. 6.
Act. SS. Be.
Sæc. V. p.
522.

Sæculum X. Confessa, id est, Religiosa, illius temporis stilo, quo etiam Monachi Confessores appellabantur. Rudesindus, anno nongentesimo septimo in lucem editus, in literis & pietate Magistrum nactus est Savaricum Episcopum Dumiensem, cui anno circiter nongentesimo vigesimo, vita functo, successit Rodericus, eoque etiam viam omnis carnis ingresso, Rudesindus licet octodecim annorum, ut ferunt, juvenis Sedis vacantis Episcopus ordinatus est. Anno nongentesimo trigesimo quinto Monasterium Cellæ novæ in Galæcia condidit, eique Abbatem Franquillam, qui jam prius alterum Monasterium rexerat, præfecit. Exinde Rudesindus Sedem Cellæ novæ fixit, atque Cathedralium Clericorum loco Monachis usus fuisse creditur.

**Sisenandus
Iriensis.**

Illa tempestate Sisenandus, Rudesindi Propinquus, Ecclesiæ Iriensis, quæ Sedes postea Compostellam translata, præerat. Is, quod neglecto Ministerio Sacerdotali ludis & sæculi voluptatibus inhiaret, non solum Clericis populoque, sed etiam Proceribus & Regi Sanctio Crasso invisus, cum sæpius monitus non respuisset, tandem consentientibus Clericis & populo jussu Regis carceri traditur, eique Rudesindus subrogatur. Sed istud ita accipiendum est, quod Rex Rudesindo

desindo hujus Ecclesiæ curam gerere, & ^{Sæculum X.} Pastoris absentis officii defungi præce- ^{A. C. 975.}
perit. Nam S. Rudesindus nunquam
proprius illius Ecclesiæ Episcopus fuit,
& in omnibus Actis, quæ supersunt, so-
lummodo Episcopum Dumiensem se di-
cit. Tunc temporis Galæciam Norman-
ni, & Lusitaniam Arabes infestabant;
quare Rudesindus, Rege absente, copias
contraxit, in hostes processit, & ejectis
e Galæcia Normannis Arabes quoque
depulsos intra terminos suos delitescere
coegit; tum rebus fortiter gestis Victor
Compostellam intrans acclamante popu-
lo triumphavit.

Sifenandus Episcopus accepto nun-
cio, Regem Sanctium obiisse, vincula con-
fringit, fugit e carcere, & in nocte Na-
tivitatis Domini in cubiculum Rudesin-
di somno indulgentis irrumpit, stricto
gladio mortem minatus, nisi relicta civi-
tate Episcopatum sibi restitueret. Ru-
desindus gravibus verbis tantam auda-
ciam arguit, prædixitque temerario, bre-
vi futurum, ut morte violenta e vivis
raperetur. Ipse sine mora Compostella
excedens in Monasterium S. Joannis de
Cabero, a se ædificatum, confugit. Et
ecce, anno quinto Ramiri III. nempe an-
no salutis nongentesimo septuagesimo
primo Normannorum Rex Gundredus

Sæculum X. centum navigiis in Galæciam appulsus,
A. C. 975. omnia Compostellæ confinia depopulatus
 est, & in illis atrociniis Sisenandus
 Episcopus interfectus. Rudesindo au-
 tem Successorem defuncto substituere
 curæ fuit.

Is vero in Monasterio suo Cellæ no-
 væ degebat; quin etiam fertur Dignita-
 tem Episcopalem abdicasse, induisse habi-
 tum Monasticum, & se Abbatis Franquillæ
 imperio submisisse, quo defuncto, ipse
 in illo Monasterio Abbatis munus suscep-
 sisset. Complura alia in Galæcia & Lu-
 sitania rexit, & Mamillano in Successo-
 rem suum Cellænovæ designato, die Jo-
 vis prima Martii anno nongentesimo se-
 ptuagesimo septimo, annos natus septua-
 ginta, diem supremum oppetiit. Multis
 in tumulo S. Rudesindum claruisse mira-
 culis, Scriptores referunt.

Boll. 22.
Apr. to. II.
Act. SS.
Ben. Sæc. 5.
p. 584.

Segnorina, S. Rudesindi sanguine pro-
 pinqua, Abbatissa Bastensis, Diœcesis Bra-
 carensis in Lusitania, Viciræ sub Godi-
 næ, illius loci Abbatissæ, cura educata,
 Deo se consecravit, rejectis nobilissimi
 cujusdam proci, eam uxorem sibi con-
 ciliare cupientis, blanditiis. Abbatissæ
 officio deinde suscepto, Monasterium Ba-
 stam transtulit, S. Rudesindo strictissimis
 amicitiaë vinculis juncta, cujus obitum
 illico cœlitus edocta dicitur. Ipsa anno
 ætatis

ætatis suæ quinquagesimo octavo Salutis ^{Sæculum X.}
nongentesimo octogesimo secundo ex A. C. 975.
hoc sæculo migravit.

§. XLIX.

Zimisces exitus. Basilus & Constantinus Imperatores.

Inter hæc in Oriente Joanni Zimisces *Cedr. p.683.*
Imperatori, magnis de Bulgaris Russisque victoriis reportatis, Constantinopolim remeanti, Patriarcha cum Synodo (nempe cum Episcopis tunc ibi versantibus) cunctique viri in Dignitate constituti, extra civitatem obviam processerunt, Principis laudes celebrantes. Coronas victori obtulerunt, rogantes, ut currum magnifice in triumphi pompam præparatum, quatuor equis albis junctum, conscendere dignaretur. Sed Joanni satis fuit coronas accipere; mox in albi coloris equum insiliit, ita civitatem intraturus; currum vero ante se trahi iussit, impositis, quæ Regibus Bulgariæ detraxerat, spoliis, atque in editiore loco Imagine Sanctæ Virginis, utpote Urbis Constantinopolitanæ Patronæ, eminente. Ubi in Ecclesiam magnam pervenit, coronam, quam Regum Bulgariæ præcipuus portare solitus fuerat, ad aram suspendit. Ceterum Zimisces omnium primus pecuniam Salvatoris imagine

M m 3

signari